

תת"ע (ירושלים) 3683-02-25 - משה קפלון נ' מדינת ישראל

תת"ע (ירושלים) 3683-02-25 - משה קפלון נ' מדינת ישראל לרשומה

תת"ע (ירושלים) 3683-02-25

משה קפלון

נגד

מדינת ישראל

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בירושלים

[07.07.2025]

כבוד השופטת, סגנית הנשיא שרית זוכוביצקי-אורי

החלטה

1. בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 6.04.2025.

2. כנגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה שבוצעה ביום 15.02.2024 של כניסה לצומת שלא בכיוון החץ

לתקנה 36(ד) לתקנות התעבורה התשכ"א-1961.

3. ביום הדיון לא התייצב המבקש בבית המשפט ומשכך נשפט בהעדרו ונגזר עליו קנס כספי בסך 500 ₪.

טענות הצדדים

4. לטענת המבקש הוא נעדר מהדיון כיון שהיה חולה. המבקש צירף לבקשתו אישור מחלה המעיד כי היה חולה בימים

5.04.2025-9.04.2025 שהוצא ביום 9.4.25.

5. המשיבה טענה כי דין הבקשה להידחות שכן המבקש לא הגיש בקשת דחיה מבעוד מועד בצירוף אישור המחלה וכי

אישור המסירה הוצא בדיעבד. עוד טענה המשיבה כי העונש שנגזר על המבקש הינו הקנס הקבוע בחוק.

דיון והכרעה

6. הבקשה הוגשה ללא תצהיר ודינה להידחות על הסף בשל כך. למעלה מן הצורך בחנתי את הבקשה לגופה.

7. סעיף 126 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 קובע כי באין הוראה אחרת בחוק, דרך המלך

בהליכים פליליים מורה על קיום דיון בעניינו של נאשם. כדברי כב' השופט שהם בע"פ 1903/99 חסין נ' מדינת ישראל

(פורסם בנבו 7.4.2008):

- "העיקרון המנחה בהליכים פליליים- אשר יש הסבורים כי ניתן לו אף מעמד חוקתי- הוא כי דיון יתקיים בנוכחות הנאשם, נוכחות זו דרושה לשם קיומו התקין של המשפט כמו גם לשם מראית פני הצדק והבטחת אמון הציבור בהגנות ההליך הפלילי".
8. לכלל זה קיימים מספר חריגים שאחד מהם מעוגן בסעיף 240(א) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב-1982 (להלן: "החסד"פ); הקובע כי בעבירות הקלות המוגדרות בו, ניתן לדון את הנאשם שלא בפניו, ככל שבית המשפט סבור כי לא ייגרם לו בכך עיוות דין.
9. כאשר נאשם הוזמן לדיון כדן ואינו מתייצב רואים אותו כמודה בעובדות הנטענות בכתב האישום.
10. סעיף 130 (ח) לחסד"פ קובע כי נאשם שאינו מתייצב למשפטו ונדון בהעדרו רשאי לבקש ביטול פסק דין, אולם יהיה עליו להוכיח אחד משני תנאים חלופיים. תנאי אחד הוא כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו והתנאי השני הוא כי ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין.
- ולעניין זה ראו רע"פ 9811/09 סמימי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 29.12.09) בו נקבע כי:
- "לכל אדם הזכות ליומו בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התייצבות של אדם מדיון אליו זומן כדן עלולה להוביל לתוצאה כי יורשע בדיון ודינו ייגזר, כשם שארע בעניינו. משכך היה, הנטל הוא על המבקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיוות דין כשם שמורה סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב-1982".
- קיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש
11. המבקש טען כי לא התייצב לדיון עקב מחלתו. אישור המחלה שהציג הונפק בדיעבד, ואינו מכיל מידע קונקרטי על מצבו הרפואי של המבקש ביום הדיון. המבקש לא הוכיח כי מצבו הרפואי מנע להתייצב לדיון. יתרה מכך, גם אם תתקבל טענתו של המבקש כי נבצר ממנו להגיע לדיון עקב מחלה, לא הסביר מה מנע ממנו להגיש בקשת דחיה. משכך אין למבקש להלין אלא על עצמו (השוו 7122/07 טהא חיר נ' מדינת ישראל מיום 15.1.2018).
12. בנסיבות אלה אני קובעת כי ההזמנה לדיון נמסרה למבקש כדן וכי לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבותו בדיון. האם קיים חשש לעיוות דין
13. גם במצב בו לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש ניתן לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדרו ובלבד שהדבר דרוש לשם מניעת עיוות דין (רע"פ 6165/17 סעדא נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 24.4.2018).
14. ככלל, ביטול פסק דין שניתן בהיעדרו של נאשם בשל החשש לעיוות דינו יעשה לאחר שהצביע על שיקולים כבדי משקל העשויים להביא לשינוי תוצאות פסק דינו (רע"פ 1911/18 עמיד גיש נגד מדינת ישראל (פורסם בנבו 27.5.2018).
15. המבקש לא העלה כל טענה מהותית לעניין ביצוע העבירה. יתרה מכך, גם אם היה מעלה טענות של ממש להגנתו מוטלת על בית המשפט חובה לבחון אותן בזהירות של ממש. כמו כן על המבקש הוטל הקנס המקורי על אף בקשת המשיבה לגזור עליו כפל קנס.
16. לפיכך, איני סבורה כי ייגרם למבקש עיוות דין אם לא יבוטל פסק הדין. שיהוי בהגשת הבקשה
17. הבקשה הוגשה ביום 1.7.25 כשלושה חודשים לאחר מועד הדיון בו ניתן פסק הדין, וזאת ללא הסבר מספק. בנסיבות אלה דין הבקשה להידחות גם בשל כך. (השוו: רע"פ 1896/18 הדני נ' מדינת ישראל [והאסמכתאות שם] (פורסם בנבו 10.05.18)).
- לנוכח האמור ומכוח עקרון סופיות הדיון הבקשה נדחת.
- מזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.
- ניתנה היום, י"א תמוז תשפ"ה, 07 יולי 2025, בהעדר הצדדים.